

ОМЛАДИНА

ЛИСТ УЈЕДИЊЕНОГ САВЕЗА АНТИФАШИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Год. II

8 новембра, 1944.

Број 16

27 ГОДИНА ОКТОБРА

Данас народи Совјетског Савеза славе 27-годишњицу велике Октобарске Револуције. Пре 27 година народи Совјетског Савеза, радници и сељаци под вођством славне Свесавезне комунистичке партије борбеног људства под вођством Лењина и Стаљина поставили су темеље својој новој домовини, која је изграђена на једнакоправности, социјалној правди, јединству и међусобној љубави свих народа Совјетског Савеза.

24 године касније у одбрану тих тековина опет су се дигли совјетски народи и пројекти безграђичном љубави за своју отаџбину и слободу, поднели су и још подносе огромне напоре и тешкоће отарбенског рата. Црвена Армија, рођена у бурним ванима, одгајена од Свесавезне комунистичке партије борбеног људства под вођством Лењина и Стаљина, за одбрану Великог Октобра извршавајући своје задатке овичала се вечној славом свих борца, безбрјдних хероја као што су Матроозов, Козмотемијанскаја и други. Велика је захвалност свих напредних и слободољубивих народа Совјетском Савезу и Црвеној Армији, која је спасла човечанство од фашистичког јарма и тираније. Наши народи славе данас заједно с Црвеном армијом па улицама слободног Београда, Ниша и Новог Сада, по слободним брдима и окупираним градовима Босне, Хрватске и Словеније, од Триглава до Ђевђелије, Великих Октобара.

Октобарска Револуција је омогућила совјетским народима да изграде своју срећну и моћну отаџбину која је јединица у свету била способна да се одупре и разбије напад подињалах и од победа пијаних немачких освајача. Јединство, братство и слобода совјетских народа као непосредан резултат Октобарске револуције омогућили су њихове садашње успехе и величанствене успехе код Лењинграда, Москве и Стаљинграда.

Сви ти њихови успехи и победе омогућили су борбу наших народа, омогућили су наше успехе политичке и војничке. Не би данас било слободне Далмације, Војводине, Србије и других крајева да није било бесмртних подвига руских јунака на читавом фронту од Северног мора до Балкана.

Да није било Октобарске Револуције, данас Совјетски Савез не би био један од темељних каменова Англо-Совјетско-Америчке коалиције, која је спасила Слободну Културу и Напредак читавог света.

Наши народи и наша Народно-ослободилачка војска славе данас Велики Октобар заједно с братском Црвеном армијом. Са појачањем наших напора, са још јачом мобилизацијом свих снага за нашу борбу. Неће бити сile на свету која би могла зауставити поход бригада, дивизија, корпуса и армија херојске НОВ уз славну Црвену армију и армије наших западних Савезника.

Наши борци неће се зауставити док не буде ослобођен последњи комадић наше отаџбине — док наше заставе не завијоре над Ријеком, Трстом, Горицом и Целовћем.

Наши војска, раме уз раме са армијама наших Савезника, дотући ће фашисте у њиховом брлогу — у Рајху и Берлину.

ИЗ ГОВОРА МАРШАЛА СТАЉИНА

на свечаној седници Московског совјета 6 новембра 1944

Владимир Ильич Лењин

На свечаној седници Московског совјета у част двадесет и седме годишњице Октобарске социјалистичке револуције, претседник Државног комитета одбране, Ј. В. Стаљин одржао је реферат. Између остalog маршал Стаљин рекао је:

Другови!

Данас совјетски људи празнују двадесет и седму годишњицу победе Совјетске Револуције у нашој земљи.

По четврти пут дочекује наша земља годишњицу Совјетске Револуције у условима отаџбинског рата против немачко-фашистичких освајача.

Говорећи о војничким успесима Црвеној армији маршал Стаљин наводи резултате главних удараца, који су на источном фронту задани Хитлеровој ратној машини. Између остalog, претседник Државног комитета одбране на том месту каже:

У октобру ове године започео је девети ударац наше војске између Тисе и Дунава, у области Мађарске, који има за циљ да избаци Мађарску из рата и окрене је против Немачке. Последица овог удараца, који још није завршен: а) наша војска пружила је непосредну помоћ савезничкој Југославији у проређивању Немаца и ослобођењу Београда; б) наше су трупе добиле могућност да пређу преко Карпатских планина и пруже руку помоћи савезничкој Чехословачкој Републици, од које је известан један део већ освођен од немачких освајача. Најзад, крајем октобра ове године остварен је ударац по немачким трупама у Северној Финској, када су немачке трупе истеране из области Печенге и наша војска, гонећи Немце, прешла границе савезничке Норвешке.

Резимирајући резултате војничких успеха Совјетског Савеза у току ове године, маршал Стаљин каже:

У овим операцијама потучено је и избачено из строја око 120 дивизија Немаца и њихових савезника. Уместо 257 дивизија, које су стајале против нашег фронта у прошој години, од којих су 207 дивизија биле немачке, ми сада имамо противу нашег фронта и то после свију „јоталних“ и „хипертоталних“ мобилизација свега 204 немачке и мађарске дивизије, од којих немачких дивизија највише ако има 180.

У наставку реферата каже се:

Новим моментом у прошој години у рату против хитлеровске Немачке, треба сматрати чињеницу да Црвена армија у овој години није водила своје операције усамљена против немачке војске, не усамљена као што је то било у претходним годинама, него заједно с армијама наших савезника. Техеранска конференција није одржала

јануар узлуц. Одлука Техеранске конференције о заједничком ударцу по Немачкој са Запада, Истока и Југа, почела је да се остварује с поражавајућом тачношћу. Истовремено, с летњим операцијама Црвеној армији на Совјетско-немачком фронту савезничке трупе отпочеле су инвазију Француске и организовале јаке офанзивне операције, које су натерале хитлеровску Немачку да води рат на два фронта. Војска и морнарица наших савезника извршила је невиђену у историји, по организованости и замаху, масовну десантну операцију на обале Француске и мајсторски савладале упоришта Немаца.

И даље:

Задатак се састоји у томе да се Немачка и у будуће држи у клаштима између два фронта.

У томе је кључ победе.

Говорећи о величим подвигима и успешима совјетског народа у отаџбинском рату, маршал Стаљин, између остalog, каже следеће:

Социјалистички поредак, рођен у Октобарској Револуцији, дао је нашем народу и нашој војсци велику и неодоливу снагу. Совјетска држава, упркос тешком ратном времену, упркос привременој окупацији веома великих и економски важних обласни земља, у току рата не само што није смањивала, него је из године у годину повећавала снабдевање фронта наоружањем и муницијом. Сада Црвена армија има више тенкова, топова, авиона од немачке војске. Што се тиче квалитета наше ратне технике, она у овом погледу

далеко превазилази наоружање непријатеља. Као што је Црвена армија у дугој и тешкој борби однела сама војничку победу над фашистичком војском, исто тако са трудницима совјетске позадине у своме двобоју са хитлеровским Немачком и њеним саучесницима, однели економску победу над непријатељем (бурни аплауз). Совјетски људи одрекли су се

многих неопходних потреба, свесно трепле озбиљну материјалну оскудицу да би дали што више фронту. Беспримерне тешкоће наше ратне технике, она у овом погледу

далеко превазилази наоружање непријатеља. Као што је Црвена армија у дугој и тешкој борби однела сама војничку победу над фашистичком војском, исто тако са трудницима совјетске позадине, однели економску победу над непријатељем (бурни аплауз). Совјетски људи одрекли су се

многих неопходних потреба, свесно трепле озбиљну материјалну оскудицу да би дали што више фронту. Беспримерне тешкоће наше ратне технике, она у овом погледу

далеко превазилази наоружање непријатеља. Као што је Црвена армија у дугој и тешкој борби однела сама војничку победу над фашистичком војском, исто тако са трудницима совјетске позадине, однели економску победу над непријатељем (бурни аплауз). Совјетски људи одрекли су се

многих неопходних потреба, свесно трепле озбиљну материјалну оскудицу да би дали што више фронту. Беспримерне тешкоће наше ратне технике, она у овом погледу

далеко превазилази наоружање непријатеља. Као што је Црвена армија у дугој и тешкој борби однела сама војничку победу над фашистичком војском, исто тако са трудницима совјетске позадине, однели економску победу над непријатељем (бурни аплауз). Совјетски људи одрекли су се

многих неопходних потреба, свесно трепле озбиљну материјалну оскудицу да би дали што више фронту. Беспримерне тешкоће наше ратне технике, она у овом погледу

далеко превазилази наоружање непријатеља. Као што је Црвена армија у дугој и тешкој борби однела сама војничку победу над фашистичком војском, исто тако са трудницима совјетске позадине, однели економску победу над непријатељем (бурни аплауз). Совјетски људи одрекли су се

многих неопходних потреба, свесно трепле озбиљну материјалну оскудицу да би дали што више фронту. Беспримерне тешкоће наше ратне технике, она у овом погледу

далеко превазилази наоружање непријатеља. Као што је Црвена армија у дугој и тешкој борби однела сама војничку победу над фашистичком војском, исто тако са трудницима совјетске позадине, однели економску победу над непријатељем (бурни аплауз). Совјетски људи одрекли су се

многих неопходних потреба, свесно трепле озбиљну материјалну оскудицу да би дали што више фронту. Беспримерне тешкоће наше ратне технике, она у овом погледу

далеко превазилази наоружање непријатеља. Као што је Црвена армија у дугој и тешкој борби однела сама војничку победу над фашистичком војском, исто тако са трудницима совјетске позадине, однели економску победу над непријатељем (бурни аплауз). Совјетски људи одрекли су се

Снага совјетског патротизма састоји се у томе што му је основа дубока оданост и верност народа својој Совјетској Отаџбини братска сарадња труђеника целе наше земље, а не расне или националистичке предрасуде.

СТАЉИН, 6 XI 1944

Јосиф Висарионович Стаљин

Не треба да сумњамо у то да ако је борбени савез демократских држава издржавао искушење више од три године рата и ако је он цементиран краљу народа који су се дигли на одбрану своје слободе и чести то ће тим пре овог савеза издржати искушења закључне фазе рата (дуготрајан аплауз).

Протекла година била је не само година учарашње против немачког фронта савезничких држава већ и година проширења тог фронта. Не треба сматрати да је случајна чињеница то што су после Италије из рата били избављени и други савезници Немачке — Финска, Румунија, Бугарска. Арапи подвукли да су те државе не само изашле из рата већ су и прекинуле са Немачком и објавиле јој рат придржавши се на тај начин фронту Уједињених нација. То значи без сумње проширење фронта Уједињених нација против хитлеровске Немачке. Нема сумње да ће последња савезница Немачке у Европи — Мађарска, бити исто тако избављена из строја у најкорије време.

Добити рат са Немачком значи остварити велико историско дело. Али добити рат још не значи обезбедити народима чврст мир и поуздану безбедност у будућности. Задатак се састоји не само у томе да се добије рат већ и у томе да се учини не

могућим појава нове агресије и новог рата, ако не за увек а оно бар током дугог периода времена.

На крају реферата, маршал Стаљин је рекао:

Другови!

Совјетски народ, Црвена армија успешио остварују задатке који су се пред њима поставили током Отаџбинског рата. Црвена армија достојно је испунила свој патротски дуг и ослободила је нашу отаџбину од непријатеља. Од сада па до века наша је земља слободна од хитлеровске нечисти. Сада Црвеној армији остаје по

следња закључна мисија: доваршити заједничко савезничкој војсци, потпуно изолишући немачко-фашистичку војску, потући њеном сопственом брлогу над Берлином разанти заставу победе. (Буран, дуготрајни аплауз).

Узвици: «Живео друг Сталин!»

**ПРОГЛАС ЦЕНТРАЛНОГ КОМИТЕТА
КОМУНИСТИЧКЕ ПАРТИЈЕ
ЈУГОСЛАВИЈЕ**

Ц.К.К.П.Ј. издао је свој уобичајен седмонасамбарски проглас. Прогласи Ц.К. су увек били трезвена оцена ситуације у којој се наши народи налазе — они су били путоказ за све слободољубиве људе у нашој земљи, — пламени борбени позиви, они су постављали задатке које кроз борбу треба решити.

Овогодишњи проглас је, као и увек, пун вере у победу, а у исто време пун озбиљности пред задатцима који пред нашим народом још увек стоје.

Проглас истиче као најважнији задатак уништење непријатеља и ослобођење наше земље. У вези са тим неодложна је дужност сваког грађанина Југославије да ступи у Народно-ослободилачку Војску и помогне што скорије истеривање Немаца.

Сви покушаји издајника у земљи, да разбiju јединств наших народа, пропали су, али они се нису одрекли свог противнародног рада. Они ће и данас, као што су то радили и јуче, користити сва срећства да под другом фирмом, наставе свој стари издајнички посао, било да су то четници, усташе, недићевци, љотићевци, руђиковци или мачекови издајници. Зато је дужност сваког човека, који је остао веран отаџбини, да јача редове јединственог народно-ослободилачког фронта и да чува и учвршије јединство наших народа.

Даље проглас говори о изградњи Нове Југославије на принципима које је поставило друго заседање АВНОЈ-а. Нова народна власт захтева да у њене установе уђу најбољи и најчеститији људи, који ће уложити највеће напоре за њено организовање.

Говори се о томе да је наша земља борбом и великим жртвама извојала независност коју треба будно и свесрдно чувати.

Све задатке који пред ослободилачким покретом у Југославији стоје, проглас резимира овим речима:

„Улажући све своје снаге за јачање наше оружане сile и наше војске, за учвршење јединства народа Југославије, за изградњу народне државне власти, за очување независности наше земље, за остварење потпуног и вечитог братства и равноправности наших народа, — ми ћemo извојевати потпуну победу и остварити истински демократски поредак.“

Проглас на крају истиче задатке у спољној политици наше земље, констатујући, да, захваљујући борби и победама наших народа и наше војске под командом маршала Тита, наша земља излази из рата као победник и одлучујући фактор мира на Балкану и Средњој Европи. Нова Југославија води, а водиће и убудуће, политику добрих суседских односа са свим земљама, под условом да оне поштују наша права и права наших људи који хоће да се прикључе братској јединици.

Нова Југославија ће и убудуће учвршивати пријатељство са свим савезничким земљама, она ће се чврсто ослонити на братски Совјетски Савез који несебично даје жртве за ослобођење Југославије и пружа велику материјалну помоћ нашим нападеним народима.

**ЗАПОВЕСТ ВРХОВНОГ КОМАНДАНТА, МАРШАЛА
СОВЈЕТСКОГ САВЕЗА СТАЉИНА**

Бр. 220

Другови црвеноармејци, црвени морнари, подофицири, официри и генерали! Трудбеници Совјетског Савеза! Браћо и сестре насиљно одведени на фашистичку робију!

У име совјетске владе и наше бољшевичке партије поздрављам вас и честитам вам двадесет и седму годишњицу Велике октобарске социјалистичке револуције!

Двадесет и седму годишњицу Октобарске револуције славимо под условима нових одлучујућих победа Црвене армије над непријатељима наше Отаџбине. Херојским напорима Црвене армије и совјетског народа наша је земља очишћена од немачко-фашистичких завојевача.

У текућој години совјетска војска непрекидно је заузимала јединице на фронту борбе против немачко-фашистичких отимача. Црвена армија је мочну непријатељску обрану на Карелској Превази, а исто тако измачују Ладожском Језеру и избацила Финску из разбодничког хитлеровског блока. У историјској битци у белоруској земљи Црвена армија потукла је до ногу централну групацију немачке војске од три армије, уништила и заробивши при томе 540.000 немачких војника и официра. У битци на Југу Црвена армија опколила је и потпуно уништила групацију немачке војске од две армије. При томе је совјетска војска утвадила и заробила више од 250.000 немачких војника и официра. Црвена армија је поразила Немце у Румунији, избацила их из Бугарске, бије их на територији Мађарске. Наша војска сломила је балтичку групацију хитлеровске војске.

Најзад крајем октобра ове године остварен је ударац по немачкој војсци у северној Финској, када је немачка војска избачена из области Печенге и када је наша војска, гонећи Немце, ступила на тле савезничке Норвешке.

У летњој кампањи 1944. године Црвена армија под борбом је прешла од Кишињева до Београда — преко 900 километара — од Жлобина до Варшаве — преко 600 километара, од Витенска до Тилзита — 550 километара. Рат је данас пренет на територију фашистичке Немачке.

У току борби Црвена армија је истерала немачко-фашистичке завојеваче с целе територије Совјетске Украјине и Белорусије, Карело-финске, Молдавске, Естонске, Летонске и Литванске Совјетске Републике. Збачен је трогодишњи фашистички јарм у земљама наших братских совјетских република које су привремено били окупирани Немци. Црвена армија је вратила слободу десетинама милионама совјетских људи. Совјетска држава граница, коју су вероломно повредиле Хитлерове хорде 22. јуна 1941. успостављена је у свој дужини од Црног до Баренкова Мора.

На тај начин, протекла година постала је годином потпуног ослобођења совјетске земље од немачко-фашистичких освајача.

Завршили ослобођење своје земље од хитлеровске нечијти. Црвена армија вомаже сада народима Пољске, Југославије, Чехословачке да разбiju окове фашистичког ропства и успоставе своју слободу и независност.

У зимским и летњим биткама протекле године порадо је војничко мајсторство Црвене армије. Ратници Црвене армије умешно су пробијали утврђене зоне противника, муњевито гонили, опкољавали и уништавали непријатеља. У офанзивним борбама показала се прецизна узајамна сарадња свих родова оружја совјетске војске и велика вештина маневрисања. Совјетски ратници прекалили су се у борбама, научили су се да бију и да побеђују непријатеља. Црвена армија израсла је у снажну силу и надмашује непријатеља својом војничком вештином и ратном техником.

Снаге Црвене армије многоструко се повећавају сложеним радом совјетске позадине. Радници, колхозници, интелигенција часно испуњавају своју дужност према Отаџбини, они херојске савлађују тешкој ратној времена, непрекидно снабдевају Црвену армију паорукањем, мунцијом и храном. Совјетска привреда непрекидно појачава своје снаге и пружа све већу помоћ фронту.

Црвена армија и совјетски народ спремни су да задају нове уништавајуће ударце непријатељу. Избројани су дани крвавог хитлеровског режима. Под ударима Црвене армије коначно се распао фашистички блок, хитлеровска Немачка изгубила је већину својих савезника. Мајсторски изведене велике операције армија наших савезника у западној Европи довеле су до пораза немачких армија у Француској и Белгији и до ослобођења тих земаља исход фашистичке окупације. Савезничке војске прешле су западну границу Немачке. Истовремено удаџи Црвене армије и англо-америчких трупа приближили су час победоносног зајршетка рата. Приводи се крају опкољавање хитлеровске Немачке. Јазбина фашистичке звери окружен је са свих страна и никаква довијања непријатеља неће га спасити од неминовног потпуог пораза.

Црвена армија и војске наших савезника заузеле су положне положаје за одлучан напад на животне ценре Немачке. Задатак се сада састоји у томе да армије Једињених народа брзим нападом у што краћем року униште хитлеровску Немачку.

Другови црвеноармејци и црвени морнари, подофицири, официри и генерали! Трудбеници Совјетског Савеза!

У великому Отаџбинском рату ми смо одбранили своју отаџбину од завојевача, заувек ликвидирали опасност поробљавања народа СССР од фашистичких извора и сада се налазимо уочи потпуне победе.

У знак историјских победа Црвене армије на фронтовима и великих успеха радника, сељака, интелигенције у позадини, у част ослобођења совјетске земље од немачко-фашистичких завојевача

НАРЕЂУЈЕМ:

данас, на дан 27. годишњице Велике октобарске социјалистичке револуције, у 20 часова извршити поздрав са 24 артилериска плотуна у Москви, Лењинграду, Кијеву, Минску, Петрозаводску, Талину, Риги, Вилни, Кишињеву, Тифлису, Севастопољу и Лавову.

Живела 27. годишњица Велике октобарске социјалистичке револуције!

Живела наша слободна совјетска отаџбина!

Живела наша Црвена армија и Ратна морнарица!

Живео велики совјетски народ!

Вечна слава херојима палим у борби за слободу и независност наше Отаџбине!

Смрт немачким освајачима!

Врховни командант
маршал Совјетског Савеза
І. Сталјин

На фронтовима

Из ратног извештаја Врховног штаба
НОВИ ПОЈ

ЗА 7 НОВЕМБАР 1944

У Македонији наша офанзива успешно се развија. Потискујући Немце ка северу, борбе се воде код Кичева и југозападно од Велеса. Наše јединице са Кераџицем дикретно угрожавају Скопље. У долини Вардаре, код Криволака, уништена је још једна опкољена немачка колона и том приликом истребљено је 350 Немаца. После чишћења целог Овче Поља, наше и бугарске јединице сада угрожавају Штип и са северозапада.

У извештају се даље каже да су југоисточно од Сарајева наше јединице заузеле Трново, важно непријатељско упориште, које је штитило пристазе Сарајевском Пољу. Сарајевска Котлина, у овој ситуацији, представља за Немце најважније упориште.

Даље се у извештају каже: У Далмацији последње непријатељске упориште Кинин налази се под ватром наше артиљерије. Воде се врло ошtre борбе на простору Кинин-горњијиок Зрмање-село Плавно, када се непријатељ настоји пробити ка северу, али му то не успева. Опкољена непријатељска снага на овом сектору испрасеана су и сада их наше јединице уништавају. У Борбама је погинуо један немачки генерал, а заробљено је неколико виших официра. По њиховој изјави међу опкољеним снагама налази се штаб 264 немачке дивизије са главним тимом дивизије. Међу опкољеним снагама налази се штаб 264 немачке дивизије са главним тимом дивизије. Међу опкољеним снагама налази се штаб 264 немачке дивизије са главним тимом дивизије. У овом сектору испрасеана су и сада их наше јединице са сајаха страна приближују Кинину, последњем непријатељском упоришту у Далмацији.

БИТОЉ ЈЕ ОСЛОБОЂЕН

Настављајући даље са успешном офанзивом у Македонији, наше су јединице, после вишедневних огорчених борби, ослободиле град Битољ и овладале целом Југословенско-грчком границом са дубљим западом. У овим операцијама убијено је 5.000 немачких војника, а заробљено 700.

ОСЛОБОЂЕН ЈЕ ШИБЕНИК И 400 КИЛОМЕТРА ЈАДРАНСКОГ ПРИМОРЈА

Настављајући даље са чишћењем непријатељских упоришта у Далмацији, наше су јединице, после вишедневних огорчених борби заузеле Шибеник, велико пристаниште и поуздану ратну луку. На овај начин ослобођена је сва наша обала од Подгорског Канала до Рисна у дужини од 400 километара.

Јаке бојбе у Источкој Прусији

Према допунском извештају совјетске врховне команде од чедеље увече, северно од Годала воде се бојбе врса у прса, а јужно од Годала се води такође жестока борба. На југу су Немци прешли у противнапад са свежим јединицама. Око 2.000 Немаца је убијено за два дана борбе.

БИТКА ЗА БУДИМПЕШТУ ПОСТАЈЕ СВЕЖА

У све жеђој бити за Будимпешту Руси се боре да би ослободили занетне јединице тенковских и пешадијских подејви које немачка команда баци у одбрану града. Маршал Малиновски налаже према Будимпешти. С друге стране јединице из Кенкемета, којима управља генерал Шумилов, прешле препад против значајног броја тенкова и СС-пешадије.

Будимпештански дописник турске агенције јавља да су у Будимпешти Немци наредили да се демонтирају фабрике и да се ти делови упуњују у Немачку.

СА ЗАПАДНОГ ФРОНТА

Шелда је стварно очишћена од Немаца, ма да се напредовање на Валхерену и даље врши.

ИЗ ГОВОРА ГЕНЕРАЛ-ЛАЈТНАНТА МИЛОВАНА ЂИЛАСА

Одржаног 7-XI-1944 на свечаној Академији у част 27 годишњице Октобарске револуције

У оквиру прославе Октобарске револуције данас после прдне одржана је у Народном поворишту свечана академија којој је присуствовао маршал Тито, те чланови АВНОЈ-а на челу са првостепеником др. Иваном Рибром, чланови Националног комитета, начелник Врховног штаба генерал-лајтнант Арс Јовановић и остале наше војне и политичке личности. Академији су такође присуствовали претставници војних мисија савезничких земаља, претставници грађанске и војне власти и грађана. Члан Врховног штаба НОВ и ПОЈ генерал-лајтнант Милован Ђилас одржао је врло значајан говор у којему је између остalog рекао:

Навршило се двадесет седам година од велике октобарске социјалистичке револуције. Тада је царска Русија пошла путем, који није био познат ни једној земљи раније. Алије велико дело које су тога дана отпочели Лењин и његов верни сарадник Стаљин, на челу славне Большевичке партије, истовремено значило и прекретницу историје, почетак једне нове епохе у историји људског друштва. Тога дана већ свет није био онакав као је био уочи њега. Седмог новембра породила се нова снага, на коју су угњетани народи могли да се ослоне сигурно и без бојазни за своју независност.

Споменувиш, у наставку свога говора, улогу коју је по развијак народно-ослободилачки борбе имао Совјетски Савез и војска Југославије претворила у крупну оружану силу на Балкану, други Ђилас констатује да је Југославија данас као држава неостварива „без руководеће државе улоге“ народно-ослободилачког покрета, односно јединственог народно-ослободилачког фронта, за који је дала иницијативу и на коме је не желећи снаге радила наша Партија“. Говорио је појтом о АВНОЈ-у и стварању Земаљских већа народног ослобођења.

Настављајући свој говор, генерал-лајтнант М. Ђилас каже:

У погледу нашег унутрашњег државног уређења наши народи су властитим снагам обезбедили себи право да у складу с Московском и Техеранском конференцијом ћами одлуче о својој судбини. То право им нико не може окрњити нити је оно до сада окрњено. Краљ Петар II налази се изван земље и остао је даље тамо, а народ ће по свршетку рата решити питање свог унутрашњег уређења онда како жели и како његовим интересима одговора.

Један део говора је посвећен јединственом народно-ослободилачком фронту.

Треба подвукти и успехе које су, сваки понаособ, постигли народи Југославије у току ове године дана.

У Словенији је Ослободилачка фронт постала једини фактор који руководи целикупним политичким и државним животом. Устанак у Словенији се још више узврсто и раширио и на оне наше области које су биле под туђинском владавином.

За ситуацију у Хрватској данас је карактеристично ово: најшири слобожењи хрватског народа приступају нашој војсци и јединственом фронту. Постигнути су крупни успеси у изоловању од народних маса издајничке клике око др. Мачека, клике која је испекулисала и данас шпекулише с тиме како би усташки апарат и домобранство узела у своје руке и задала ударач у леђа ослободилачкој борби хрватског народа и свих народа у Југославији. Одлука Другог и Трећег заседања Земаљског антифашистичког већа Хрватске имају огроман значај како у погледу унутрашњег демократског уређења Хрватске и правилног односа према Југословенским заједницама као целини, тако и у погледу потпуне равноправности Срба у Хрватској.

На Првом и Drugom заседању Земаљског већа Босне и Херцеговине донешене су веома значајне олуке, које први пут у историји те напађене земље, на задовољство Срба и Хрвате и мусимизма правилно решавају национални и државни положај и за увек отклањају све могућности за распинавање спопова између Србије и Хрватске, спопова којима су се у поштости српски и хрватски хегемонисти — пајац верне службе окупатора — веома обилио користили. Босна и Херцеговина су данас скоро потпуно слободне

и тамо се изграђује и учвршћује народна власт и јединствени фронт. Усташке и четничке банде су потпуно поражене и од њих су остале само групице друмских разбојника.

Одлукама Другог заседања АВНОЈ-а Црногорци су добили право да сами одлуче о својим односима са осталим наше земљама. У то право нико им није дирао нити ће им дирати, нити им може дирати, и они ће одлучити слободно и онако како буде одговарало њиховим интересима. Од издајничке групе „зеленаша“ око Крсте Поповића и комп., који су од Црне Горе хтели да направе италијанску колонију, није остало скоро ништа. Што се тиче четника Михаиловића, који су у сарадњи са Италијанима и „зеленашима“ отпочели, а касније са Немцима

и реакционарној политици ових хегемонистичких клика које су српски народ продале Немцима и које и дан даљи, захваљујући својим многостручним међународним везама, покушавају да учине узлудним огромне жртве српског народа, да успоре и ослабе ратне напоре у Србији и, помоћу сплетака, интрига, саботажа и завера, ударе с леђа на ослободилачки покрет. Разуме се, оно што је карактеристично за читаву подмуклу игру окупаторских слуга у Југославији, карактеристично је и за Србију. Наме: окупаторске слуге — отворене, полуприкривене и прикривене данас не наступају против народно-ослободилачког покрета само фронтално, у отвореној борби. Победе народа су постале стварност и тактика тих људи се постепено мења. Реакционарне воје и вођице разних партија, који су у полујмини, под окупацијом, било лицију, било преко својих поуздана штурмовали са Немцима и отвореном фашистичким као Недић и Павелић и радили против Народно-ослободилачке војске и народно-ослободилачког покрета, — те мрачне и подле креатуре се помаљају на светло дана и покушавају да се увкују на народ изнутра. То се најасније испољава у Српско-ослободилачким покретом и разбију га бији. И то због тога што је, услед слабог развијака устанка у Србији у току 1942 и 1943. г. народним масама стварна улога тих мрачњака још увек недовољно видљива.

Генерал-лајтнант М. Ђилас говори о споразуму између маршала Тита и др. Шубашића, а затим прелази на општи пољаки наше земље:

Општи положај наше земље у току ове године дана побољшао се не само у оквиру општих и међународних и међусавезничких односа, него и у односима са нашим суседима. Нова Југославија постаје најбољији фактор и привлачна снага на Балкану и Средњој Европи.

Пре свега промене до којих је дошло у Бугарској учиниле су да се ова земља од нашег противника претворила у нашу савезницу. У братској Јужно-словенској земљи ми данас имамо искреног пријатеља и све говори за то да ће се наше пријатељство и братство са Бугарском све више продубљивати, — што одговара најдубљим вековним тежњама и бугарског народа и народа Југославије.

У Грчкој, нажалост, ствари не стоје тако. Сада оружане снаге, које стоје под командом владе Папандреуса, врше жеисток терор над нашим македонским живљјем у Грчкој и то без икаквих основних разлога; Македонци у Грчкој не чине ништа друго сем што хоће да се организују за борбу против немачких завојеваца, да говоре својим језиком и истакну своја национална права. Међутим, у Грчкој не постоји довољно разумевања за ово питање. Тамо се још није нашла довољно моћна снага, која би дала одбрану и успешан отпор овој шовинистичкој политици, која само може довести до тројања односа између нове Југославије и Грчке.

У Албанији се развио моћан народно-ослободилачки покрет, Нова Албанија и мајискренији пријатеља у новој Југославији. Интереси Албаније и Југославије су заједнички и уско повезани. Данас постоје све субјективне могућности да се између двеју суседних земаља развијају све срдчанији односи, започети у условима тешке и величанствене борбе против фашистичких завојеваца.

Италија, некој поражена у рату, и дана претставља за нашу земљу лепло свих могућих провокација и интрига. Реакционарни кругови у Италији, службени се отпријем паролама Мусолинија и Гаудије о опасности борбеног покрета, гуског ути-придобију неке међународне кругове, каџаја преко Југославије, покушавају да који би задржали неке области које су непозведно отете од нас у прошлом рату. Изгледа да та господи нису ништа научили у овом рату и да неће и не могу да сквате да не може под њима остати и даље народ, који је против њих лигао устанак и указао огромну помоћ општој савезничкој ствари.

Говори о задачима који појед народно-ослободилачким покретом стоје, ре-каје:

Пре свега се морају уложити крајњи напори за побољшање ватног потенцијала наше војске и наше земље. Не сме бити

ни једног човека, који не би, било с пушком у руци, било у Фабрици или на њиви, не скидајући руку с посла, — радио за победу над непријатељем. Треба члучно и без колебања организовати привреду и саобраћај на ослобођеној територији и стати на пут свим покушајима који би ишли за тим да укоче или ослабе напоре против завојеваца. Треба уложити све људске и материјалне снаге да се истерају Немци из наше земље и настави, заједно са Савезницима, рат до безусловне капитулације немачких империјалиста.

Треба организовати најшире народне масе у Јединствени народно-ослободилачки фронт, учврстити тај фронт изнутра, организационо и политички, и онемогућити улазак у њега покварењима, који су заједно с Немцима радили против Народно-ослободилачког покрета. Треба чувати и у свим могућим облицима неговати у Јединственом фронту, а преко њега и у најширем народним масама, братство и равноправност народа Југославије, темељ свих војничких и политичких победа, како у земљи тако и у иностранству.

Треба, не жалећи труда и снаге, уложити крајње напоре за учвршћивање и даљу изградњу народне власти. Треба одрешити све истинске народне снаге, да би места у народној власти заузели најпотештенији и најдлучнији патријоти наше земље. Власт која се данас ствара, јесте она власт о којој су сањали и за коју су дали животе највећи и најбољи синови наше домовине. Треба учинити све да та власт буде заиста народна и заиста демократска и да ради онако како то народним интересима и жељама заиста одговара.

То су наши први и најважнији задаци и из њих и сви остале произлазе.

За велике успехе у ослободилачкој борби наших народова, за сигурућу будућност народа Југославије, за ослобођење истодеснишњег немачког ропства — вечна слава и хвала Совјетском Савезу и Црвеној армији, вечна слава и хвала Октобарској револуцији, која је ту земљу и армију створила, слава и хвала Лењину и Стаљину који су ту револуцију организовали и донели до победоносног завршетка!

По завршеном говору који је био испрекидан дугим пљескањем и повицанијем другу Титу, хор! Пролетарске дивизије отпевају Србјану и нашу химну, а затим су чланови Позоришта народног ослобођења, оркестар Београдске филхармоније и по-менути хор изврши успели програм.

Београдски радни батаљони одлазе у Војводину

На иницијативу Београдског одбора народно-ослободилачког фронта врши се прикупљање радника за обраћавање сајама у Срему и Балату, које су Мађари и Немци напустили.

Да не би пропала та добра траже се радници и раднице који ће поћи на тај посао. Осигуран им је добар смештај и храна, а о њиховим породицама које остану водиће се ратуна.

Велики комплексни земљишта, пространа поља под кукурузом и покртњацији су необраћени, све треба диви, многе хиљадеектара сада напуштена земља треба поново обрадити и те плодове ставити на расположење нашој војсци, треба помоћи београдском становништву.

Београђани су се одавали позиву и јављају се на рад. Оделења у којима се пријављују пуну су београдске омладине. Прва група радника већ је отишла а данас одлази већ друга. Наставља се пријављавање по реонима, а нове партије и даље ће се упућивати. Потребно је много радних снага, јер је посао велики. Сви ови радници ће ударнички пријавити на посао и њени примером остале омладине наших ослобођених крајева, која је лизала живот неколико стотина метара испред непријатељских линија.

Генерал-лајтнант Милован Ђилас

НЕРАСКИДИВЕ ВЕЗЕ

Има народ који су имао као људи које волимо — блиски и драги. За нас Јужне Славене такав је увек био братски руски народ, а касније, после Великог Октобра, гај се осећај преоно на све народе велике совјетске заједнице.

Кроз 23 године бивше Југославије тај је осећај нараода према мајци Славенства најсилније, грубо и систематски угушиван.

Вечно ће нам остати у памети Београд, који је голям присталиште да би могао поздравити првог представника Совјетског Савеза, Плотникову. Памтиће се дана кад су масе омладинца и радника манифестовале захтев нараода да се Југославија, пред рат с фашистичком Немачком, ослони на ССР и склопи војни савез са њиме. Неће се заборавити да је једне ноћи ухапшено у Загребу преко 500 студената, који су на дан 7. октобра 1940. хтели да изразе своју „љубав према братској, рођачкој земљи од које су нас оделили вештачким кинеским зидом.“

Али се никад непоколебива љубав и вера наших нараода према Совјетском Савезу није угасила. Она се баш онда најјаче расплемасала кад је најцрњи мрак влашао Југославијом и Европом.

1941. год., док су још улицама и пакчијама курене шапске хорде јуриле ка Москви, омладина Србије, оснивајући у Ужицама свој Српски народно-ослободилачки омладински савез, шаље — прва из ирака „Европске терјаве“ — своје затрене поздраве совјетској омладини, коју је одгојио Јањинско-Сталински Комсомол. А годину дана касније, док су још издајници у иностранству све снаге упутили да прошире у свет лажи о ослободилачкој берби нараода Југославије, и док су у томе поску ишли успехом у неким савезничким земљама — била је совјетска омладина прва, која је са симпатијама без резерве пратила борбу нараода Југославије и то изразила у своме поздраву омладини Југославије. То је било да време одржавајући I Конгрес антифашистичке омладине Југославије, у Бихаћу, од 27—29. децембра 1942. Али крвна повезаност између омладина двадесет нараода, који су са највише самопрогра и жртава доносили поробљеном човечадству слободу, дошла је у пуном осенцу до изражавања на II Конгресу антифашистичке омладине Југославије, 2—4. маја ове године, у Дрвару. У поздравном говору Комсомолца, мајора Црвене армије, Василија Михаиловича Сахарова, као и у масе поздравних писама совјетске омладине, јасно се очитовала љубав, коју гаји најдивнија омладина на свету према најадом покољењу Југославије.

Данас су веће између совјетске и југословенске омладине нераскидиве. Њих је још јачом везом спојила крај младих Црвеноармејца, који су кућу по кућу нашег рођеног Београда ослобођавали са истим хероизмом као и млади људи из свих крајева Југославије. Они и даље настављају да чисте сваку столу нашег драче и нападене Југославије и нико их више не може једне од других оделити. То је пут који је изабрала омладина Југославије у најтежим данима нашег нараода — и није се преварила. Пред очијима младих Срба, Хрвата, Словенaca, Црногорца и Македонца лебди светај пријатеља и узор хероја-комсомолца Матросова, Ђоје Космодемјанске, Талашкина, Ођеја Кошевој, Лизе Чайкине и безброжа других.

И тај пример омладина Југославије никада неће престати да следи.

В бој за РОДЈИНУ В бој за СТАЉИНА

«В бој за родину, в бој за Сталјин!»: тако певају совјетски комсомолци. С песном на уснама граде и живе, с посмом на уснама се боре и умиру. За своју срећну отаџбину, за свог мудрог учитеља.

Бесмртну славу стекли су у отаџбинском рату стотине хиљада комсомолаца. Стотине хероја Совјетског Савеза дадо је Јањински комсомол. Дао је Александра Матросова, Људмилу Павличенко и толико других. Дао јо и оних 6 бораца на Дуванкојском друму, у данима одбране Севастопоља. Јуру Паршиња, Фиљченка, Одинцову, тешко рањеног Ивана Красносельског и још десет хиљада друга. Сами су заузели у ноћи викин положај и добили су заповед, да га преко дана задрже.

Око 50 Немаца јуришало је на 6 комсомолаца, али су били разбијени. Само мали број их је побегао. Затим су бацали у борбу 6 тенкова.

Совјетски митралези су добри. И динамитне бомбе биле су јаче од немачког челика. Од 6 тенкова остало је само гомила попаљеног гвожђа. Један од шеснаесте хероја погинуо је у борби.

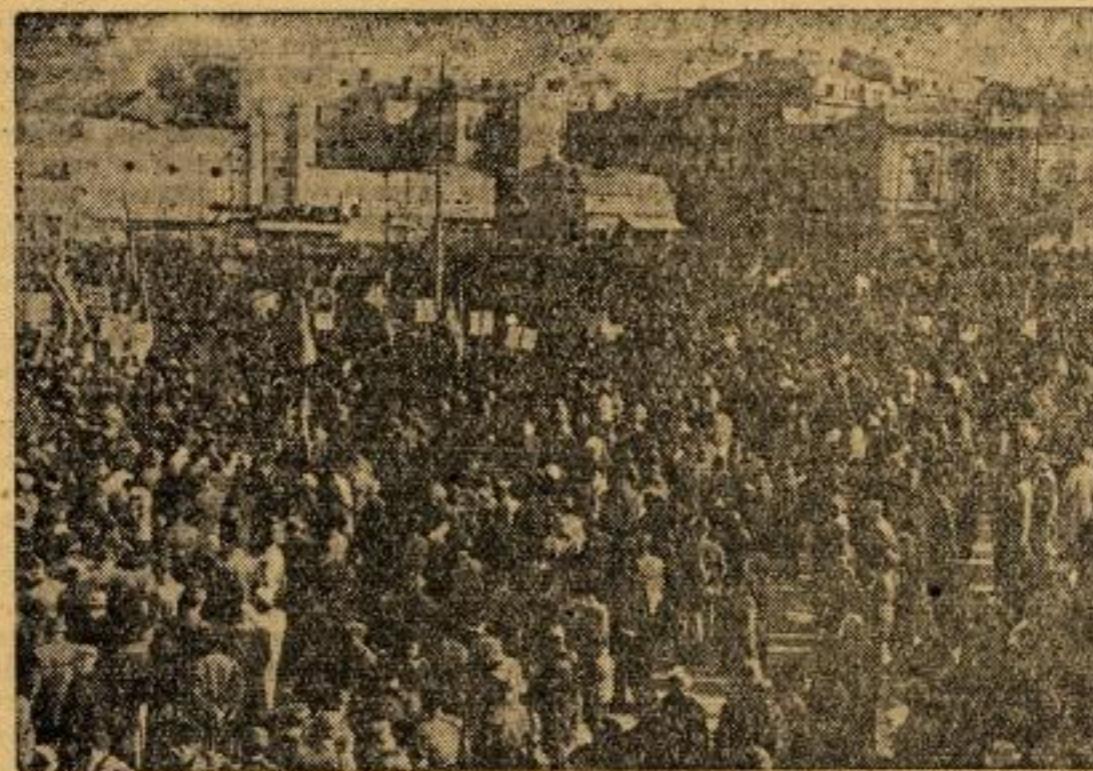
СЛОБОДНИ БЕОГРАД СЛАВИ 7 НОВЕМБАР

Још никад Београд није могао и није смео да слободно слави велике празнике читавог напредног човечанства. Ове године су борци наше славне Народно-ослободилачке војске и братске Црвене армије, улажући своје заједничке жртве, омогућили Београду да први пут на својим улицама слободно слави велики дни, дни рођења Совјетског Савеза, годишњицу Октобарске револуције.

наступали говорници: Први је говорио професор универзитета, друг Силиша Станковић, претседник градског одбора Јединственог народно-ослободилачког фронта Србије. Иза њега су говорили другови: Мома Марковић, проф. универзитета Васа Чубриловић, књижевник Чедо Миндеровић и Михајло Швабић, члан Централног одбора Уједињеног савеза антифашистичке омладине Југославије.

Ређали су се говори један иза другог, о славним данима великог Октобра, који су од нас далеко 27 година, али чије тековине служе данас читавом човечанству. Ређали су се говори о величким учитељима совјетских нараода, о бесмртном Лењину, о генијалном стратегу Сталјину, који су ковали срећу совјетским народима, који су совјетске људе научили да изнад свега мрзе неправду и насиље, а воле слободу. Говорили су о величким резултатима Октобарске револуције, о совјетској демократији, о народној совјетској власти, о правима човека и жене, о једнакости међу људима, о свим темељима на којима је сазидана моћна совјетска држава, која је својим приступом разбила поход хитлерових мрачњака на читав свет. Свака реч била је реч захвалности нашег нараода своме старијем брату, који нам је помогао да се спасамо од националног уништења и да данас поново наши народи буду ујединjeni у својој народној држави, демократској федеративној Југославији. Али је сваки говор у исто време био позив, да и одсада, као до сада и још јаче него до сада, мобилишемо све снаге да би слом фашизма био потпун и што скорији.

Са прославе су послали поздравни телеграми маршалу Сталјину и команданту трупа III Украјинског фронта, маршалу Толбухину. Борци I Пролетерске дивизије су запевали нашу химну „Хој Словени“... и затим су се десетине хиљада људи почели разилазити.

Са прославе 7. октобра: Хиљаде и хиљаде људи скупили су се на великом тргу Славије.

Већ у јутарњим часовима 7. октобра почеле су да се крећу огромне масе савета ка Славији. Над људима су лепршаде заставе демократске, федеративне Југославије, федералне Србије, братског Совјетског Савеза и наших западних Савезника Велике Британије и Сједињених Држава Америке. У поворкама су носили велике трајспаренте с паролама и слика Лењина, маршала Сталјина и маршала Тита. Осим Београђана на прославу су дошли и делегати из многих округа Србије.

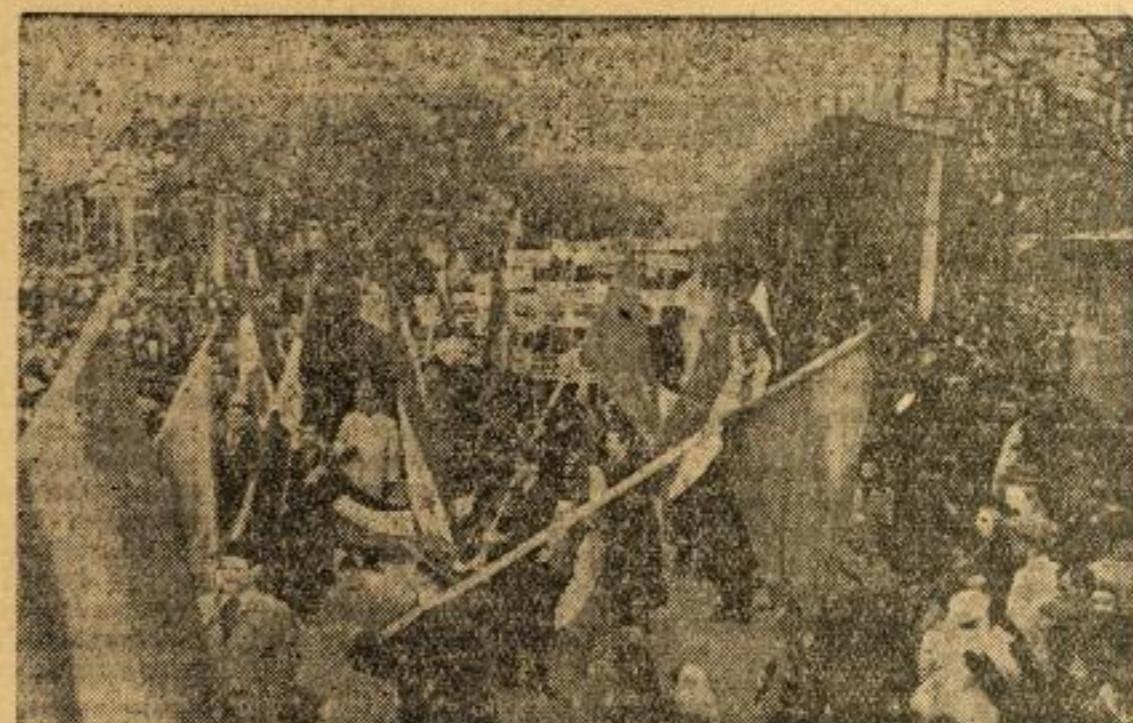
Велики трг Славије лично је на море. Свуда је стајао човек до човека, а стално се из околних улица следале на трг бескрајне реке људи. Није било места за све one који су хтели да чују, суседне улице биле су пуне. Поједине групе певају, а сви остали су клипали својим ослободиоцима. Народно-ослободилачкој војсци и братској Црвеној армији.

Око трибина су стајали у реду наши бораци са совјетским машинским пушкама. Народ је непрестано приљао да их кити цвећем.

У десет сати попели су се говорници на трибину. Борци I Пролетерске дивизије певали су совјетску државну химну. Тихо, мирно и са највећим поштовањем слушала се химна наше братске совјетске земље. Затим су

вија. У име жена је говорила другарица Ружа Прибићевић, у име Словенача настањених у Београду др. Иво Шаренић, у име Македонача друг Благоје Хаџипанзов, а у име омладине Београда и Србије друг Драги Стаменковић.

На крају је иступио и књижевник Радован Зоговић.

Са прославе 7. октобра: У бескрајним поворкама, Београђани крећу ка Славији где је одржан митинг.

Немци су послали у напад 15 окlopљених кола. Три тенка на једног комсомопца, а положај се мора задржати. Девет тенкова је горело. Красносельски имао је још једну динамитну бомбу. Стиснуо је бомбу уз појас и бацко се тенку под гусенице.

Последња борба је отпочела. Пет тенкова јуришало је на три комсомопца. Фиљченко је скочио под најближи тенк и уништио га. Одинцов и Паршин погледали су се и учинили — исто. Преостала два тенка повукла су се, б мртвих комсомолаца устрајали су на положај, испред Севастопоља.

Лењински комсомол дао је отаџбини хиљаде других хероја, јунака рада. Даша Гаршин са 16 година постала је бргадир тракторске бригаде у Рибновском, у Рјанском округу. У такмичењу тракторских бригада међу четири хиљаде бригада њезина бригада била је прва. По плану сваки трактор морао би обрадити 425 хектара поља, а најбољи тракторист Даша Гаршин са својим трактором обрадила је 1.075 хектара. И жетву је срвшила кад је немачка артиљерија већ тукла њезине поље.

Кад су Немци окупирали град Краснодон, комсомолци Сергија Тјуљенића, Олег Кошевој и Иван Зјемњухов организовали су у граду илегалну организацију „Млада гардак“. Основали су борбене групе које су убијале

Немце и формирали партизански одред. Народног хероја Сергија Тјуљенића уловили су Немци. Тукли су га, ископали му очи, гурнули су га у рудник и живог затрпали. Пре него што су одвели на стратиште девојке из организације, херој Уљана Матвејевна Громова је саопштила својим другарцима да ће их Немци водити кроз град. «А ми ћемо певати! Лењинову најмилију песму!» И пре него што су је целати гурнули у отвор рудника Уљана је викнула: «Не бојте се смрти, другари! С нама су Лењин и Сталјин! Умрећемо за отаџбину!»

18-годишња Заја Космодемјанска ступила је у партизански одред. Пробили су се преко фронта и отпучили уништавати Немце. Две ноћи узастопце Заја је извршила тешку акцију. Запалила је куће, у којима су били Немци и њихови коњи. Швабе су изгореле са коњима и кућама. Другу ноћ су заробили Зају. Кад су је питали да ли је она запалила коњушнице, она је одговорила: «Да, ја сам, и исто тако куће у којима стоји, убице!»

Кад су Зају мучили, ћутала је. Само кад су је питали где је Сталјин, одговорила је: «Сталјин је на положајима, он је свуда! Тако је умрла Заја Космодемјанска. «За родину, за Сталјина!»

Зато је совјетска отаџбина, вољена родина, непобедива.

ДУЖНОСТ БЕОГРАДА

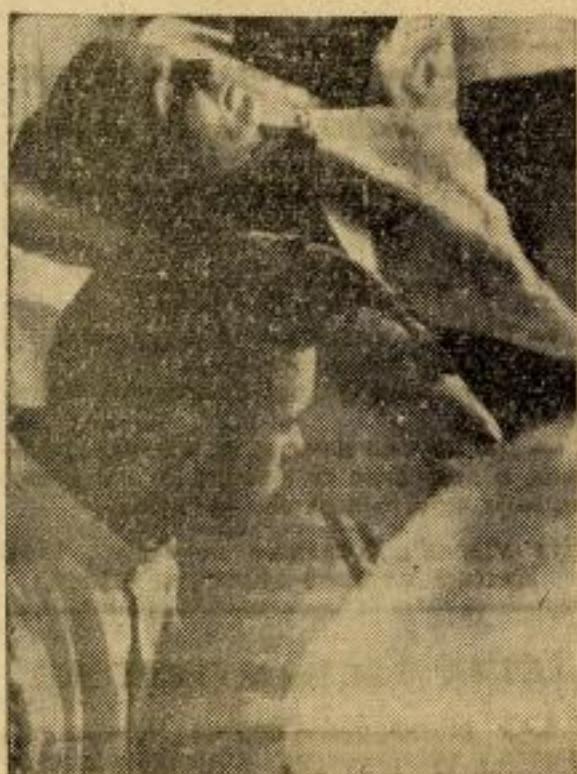
Београђани ће храбрим борцима вратити крв коју су пролили за слободу

У борби за ослобођење Београда лила се нешћедимице крви другова бораца из свих крајева домовине.

Али, та крв која се просула по Београду, не сме остати ненакнадена. Она је дата за Београд. Београд треба и да је врати. Београд ће то свакако и учинити.

Знатна је и велика улога давања крви. Губитак крви код рањеника представља опасност, која се може избеги, ако се крв која је изгубљена надокнади новом.

У Централном хигијенском заводу, где се врши узимање крви, доктор Димитрије Калић дао нам је ове податке. Сам начин вађења крви скоро је потпуно безбо-

У Централном хигијенском заводу лекари узимају крв девојке — једне од добровољних давалаца крви

лан и прост. Обичан убод излекије. За неколико дана нестаје трага циклом ожилјку.

Имали смо прилике да видимо и сам тај процес вађења крви. Разговарамо са присуственим. — Босац чији Марија текстилна радница Рајић Милорад, инжењер и други даваоци, нам кроз осмех кажу да се осећају добро, као да уопште нису ни дали крв.

Треба нарочито истаћи да су побуде које су дозвеле те људе руковођене љубављу и пожртвовањем — осећањем присне заједнице између њих и јунака — ослободиоца.

Али се ради и на томе да се тим људима уколико су сиромашни, омогући набавка животних намирница потребних као паниада за дату крв: масти, брашно, шећер.

Дали су крв већ досада многи грађани. У том су нарочито предњачиле жење, који већ имају некога свога на фронту. Несебично и племенито говоре: „Имам ја своје дете у Народно-ослободилачкој војсци — данас ја дајем крв његовим друговима, сутра ће можда и моје детету неко други дати“.

Сваким даном се јављају нови даваоци, али су и потребе велике. Стога Београђани треба у што већем броју да се одазову позиву Санитетског одељења Команде града Београда, за добровољно давање крви.

Питање је дужности сваког родољубивог грађанина да дадне своју крв и тако да допринесе свој удео да се спасу наше разјеници, борци ослободиоци. С тиме ће се још више, још чврше утврдити веље, која спајају свакога од нас, свакога из нашег града са фронтом домовине.

Химна Совјетског Савеза

(Текст Сергија Михалкова и Ель-Регистана)

1. Со - юз не - руши - мый рес-пуб-лик сво - бод - ных спло -

ти - ла па - ве - ки Ве - ли ка - я Русь Да здравству - ет со - здан - ны

во - лей па - ро - доз е - ди - ный, мо - гу - чий Со - вет - ский Союз!

Славь ся О те че - ство на ше сво - бод - но - е,

дружи, бы па - ро - доз на - деж - ный о - плот! Зла - ми со - вет - ское,

зна ма на - род - но - е пусть от по - бе - ды к по -

бе - де ве - деть! 2. Сквозь // пусть от по - бе - ды к по - бе - де ве - деть!

Сквозь грозы сияло нам солнце свободы,
И Ленин великий нам путь озарил.
Нас вырастил Сталин — на верность народу,
На труд и на подвиги нас вдохновил.

Славься, Отечество наше свободное,
Счастья народов надежный оплот!
Знамя советское, знамя народное
Пусть от победы к победе ведёт!

Мы армию нашу растили в сраженьях,
Захватников подлых с дороги сметём!
Мы в битвах решаем судьбу поколений,
Мы к славе Отчизну свою поведём!

Славься, Отечество наше свободное,
Славы народов надежный оплот!
Знамя советское, знамя народное
Пусть от победы к победе ведёт!

ЖЕНЕ НОСЕ ПОНУДЕ РАЊЕНИЦИМА

Дуге поворке жена стигле су већ у рано јутро пред Војну болницу. Донеле су на дан велике прославе Октобарске револуције понуде нашим и руским војницима. Београђанке су биле прве. Дошло их је неколико стотина, и свака је морала да чека, да преда свој дар. Али је свака била награђена захвалношћу наших и братских руских храбрих ратника. Дошли су, затим сељанке из Малог и Великог Мокрог Луга са пуним корцама

— Донеле смо оно што имамо, — казије једна старија сељанка. — Као што бих си - ни донела, од срца је, ето!

— Бар мало да им се одужимо. А за оно што су урадили за нас никада се нећemo одужити. Нити можемо.

Из болница дошли су на прославу 27-годишњице октобарске револуције и одушевљено поздрављале сваког говорника, машући својим белим извесним мараницама.

ОМЛАДИНСКЕ ВЕСТИ

Поздрав бугарских студената маршалу Титу

Бугарски народни студенти послали су поводом прославе великог бугарског празника „Дана народних булиоца“ поздравни телеграм маршалу Југославије, Јосипу Брозу-Титу.

У свом одговору на поздрав бугарских студената, маршал Тито рекао је: „Која заједничку борбу народа Југославије и бугарског народа против немачког окупатора, заклетог непријатеља словенских народа и кроз борбу против домаћих слуга немачког Фашизма, извојевао пуну народну слободу у којој ће народна студентска омладина Бугарске и Југославије моћи развити све своје снаге и ставити их у служби својих народа.“

ШТО СЕ ВИШЕ приближава дан одржавања I Конгреса антифашистичке омладине Србије све је већи број поздрава који свакодневно пристичу. Сем читавог више поздрава разних омладинских организација из Велике Британије о којима смо, већ, јавили у прошлим бројевима „Омладине“, стижу дневно и поздрави из свих крајева Југославије. Тако су у задње време послали своје поздраве: Главни одбор Уједињеног савеза антифашистичке омладине Хрватске, Претседништво Црногорске антифашистичке скупштине народних ослободиоца и омладина Прве тенковске бригаде НОВЈ.

ЗАВРШТАН КОНГРЕС ШПАНСКЕ НАЦИОНАЛНЕ ОМЛАДИНЕ

Париз, 6 новембра

Конгрес националне шпанске омладине одржao је у недељу у Тулузи своју по следњу седницу. Католички свештеник отац Вилар изјавио је да ће се Унија обратити Ватикану ради Папине интервенције, како би се учинио крај стрељању родољуба у Шпанији. Конгрес је усвојио предлог за установљење проширеног националног комитета, са задатком да се шпанска територија у што је могућа краћем времену ослободи.

Совјетска омладина активно учествује у рату

Ленинград, 6 новембра

Велике потпоре дате су Фонду за побedu у Совјетском Савезу. У току прошле године омладина је произвела ратне робе у вредности преко 111 милиона рубаља, као додатак планској производњи. Армије на фронтовима примају оружје израђено од остатака метала које су скучили младићи и девојке у Ленинграду. Они су послали у фабрику око 150.000 тona метала. Ленинградска омладина активно учествује у оправљању свога града, фабрика, кућа и осталих зграда. Уложили су досада преко шест милиона радних часова. Оправили су преко 400 станови, 116 школа, довољи у ред осам стадиона.

ТАКМИЧЕЊЕ ОМЛАДИНЕ ЛИКЕ И БАНИЈЕ

Дописник Танјута из Хрватске јавља:

Припремају се за први конгрес Антифашистичке омладине Хрватске, омладина Баније и Лике међусобно се такмичи. Такмичење траје два месеца, то јест од 20-ХI-20-XI. За месец дана организације Уједињеног савеза антифашистичке омладине Хрватске у Лици мобилисале су у Народно-ослободилачку војску 203 нова борца. Омладина је дала 3.229 радних дана за градњу кућа, за јесењу сетву 517 радних дана, за сузбијање заразних болести 1.412 радних дана. Одржано је 200 омладинских састанаца, на којима је узело учешћа 9.027 омладинаца и омладинки. Седамдесет седам омладинаца је послато на разне курсеве. И омладина Баније неће заостати за својим друговима у Лици. За месец дана мобилисано је у Банији 212 омладинца — нових бораца у Народно-ослободилачкој војсци. Омладинци су саградили 183 кућине, засејали су 167 јутара земље житом, одржали су 327 састанаца на којима је било 7.446 омладинаца. Организовано је у Уједињених савез антифашистичке омладине Хрватске 163 нова члана. За сузбијање заразних болести дато је 4.506 радних дана. На курсеве је послато 200 омладинаца.

Мали лексикон

УНРРА

УНРРА је једна специјална организација чија је скраћеница састављена од почетних слова именог енглеског назива „United Nations Relief and Rehabilitation Administration“ (Администрација помоћи и обнове Уједињених нација). Споразум о организовању ове Администрације потписани су 9 новембра 1943 године у Белој Кући у Вашингтону претставници 44 државе Уједињених нација и нација које су им се прикључиле. УНРРА је створена у шиљу да се од Немаца и њихових сателита страховито опљачканим и ратом ослутошеним земљама верује да ће хитрија помоћ. Политичку линију УНРРЕ одређује њен Савет, у чији су састав ушли пост представници влада које су потписале споразум. Између састанака Савета, који се састаје најмање два пута у години, замењује га Централни Комитет, који је састављен од претставника Кине, Совјетског Савеза, Енглеске и Америке. Септембра месеца о. г. наш Национални Комитет био је присиљен да одбије помоћ УНРРЕ с разлога што ова иницијатива наводно је предлог да поделу, у изглед стављене помоћи, врше органи народне власти, већ је настојала да се та помоћ дели преко специјалног апарате којег би она инсталирала у Југославији. Одмах после него што је радио станица „Слободна Југославија“ објавила ово саопштење УНРРА је изјавила да је по среди неспоразум, јер да је она спремна да упути у Југославију само неколико контролних органа, којима би био стављен увид у правилну расподелу помоћи.

РЕВОЛУЦИЈА

Револуција је оружани преврат, устанак потлачених и бесправних маса које се дижу да би збациле стари, неправедни поредак и оствариле нове, лепше и праведније форме народне власти. Француска револуција, која је буњила 1789. године под руководством младе француске буржоазије, која је самим тим била напредна, јер се је подигла против нековног мрака попског феудализма, краља и реакционарног клера — донела је дубоке промене како у политичком тако и културном животу француског и осталих народа. Руска револуција, која је дошла до своје потпуне победе у октобарским данима 1917. дели се у три раздобља: у буржоаско-демократску револуцију 1905. у буржоаско-демократску у фебруару 1917. и у социјалистичку револуцију у октобру 1917. године. Руковођен борбеним партијом руски народ је се обрачунао са свим реакционарним странкама у земљи, забацио сваки паризам, прекинуо са империјалистичким ратом којег је овај водио да би дошао до својих империјалистичких циљева, вратио земљу сељачима, а радничима фабрике, те успоставио Совјете народних претставника. Надрушенима паризама Октобарска револуција је изградила на једној шестини земљине кугле јединствену земљу радника и сељака, Савез Совјетских Социјалистичких Република.

ИЗ ИЗВЕШТАЈА ЈЕДНОГ СС-овца

«Наши плански повлачење дододило се тако изненадно, да нисмо успели да запалимо градску библиотеку. Међутим, тамо су биле књиге, уперене против фирера. Ја се, наравно, нисам интересовао за њихов садржај, али је по насловима одмах било очигледно о коме је реч. Нарочито су ми сумњиве: «Идиот», од Достојевскога, «Будац од неког Фулда», «Записи пудака од неког Гогола, итд...»

НЕМАЧКА СТВАРНОСТ

— По мом мишљењу, Хитлер је сада верује у победу Немачке.
— Пст! Ако чује који гестаповац, пепо ћемо се провести!
— Зашто?
— Зато што сматрате фирера толиком будалом.

ДОСЕЋИВИ ХАНС

— Добро би било, Ханс, измислити оклоп за груди.
— Зашто за груди? При данашњем стању ствари боље би било оклоп за леђа.

СЛЕДЕЋИ

Надгробни натпис

(Из књиге „Прјамој највој дко“, издање „Молодаја гвардја“ 1942)

СИГУРНО СРЕЋСТВО

— Начелник наше берлинске противавионске одбране, заклео се да више неће чути експлозије савезничких бомби.
— Значи, он је предузео потребне мере против бомбардера?
— Не, он је оглувео од њих!

АНОМАЛИЈА

Поручник: — Господине генерале! Зашто ми идемо на запад, а не на исток?
Генерал: — Зато што нам се компас размагнетисао од совјетског челика.

ХИТЛЕР КОД ЛЕКАРА

— Кол. Вас, господине фиреру живиши у педу...
— Живци?! Па то није јашта! Знајте, кад сам био млађи лекар су тврдили да сам првак психопат.
— Па Ви, господине фиреру, ни сад јасне стари.

ХИТЛЕР И ГЕОГРАФ

Сазвао Хитлер учени географе и рече им:
— Ствар стоји овако: Заклео се Рус, Американац и Енглез да ме ухвате, па макар се скрио и на крај света... Покажите ми пут иза краја света, да бих се могао од њих скрить. — То рече и срдито удари ногом о под.

Тада устаде најстарији географ, поглади браду и осмехнувши се рече:
— Господине фиреру! Иза краја света налази се онај свет, а пут за онај свет покаже вам са радошћу свако и без немачке географије.

БЕРЛИНСКИ СУСРЕТИ

Како резултат бомбардовања Берлина од стране енглеске авијације, разрушено је и отешено много државних зграда.

Србинко

— Куда ви, Геринг?
— К вама у министарство спољних послова.
— А ви, Рибентроп?
— А ми с Гебелсом к вама у министарство авијације!

(Цртеж: совјетског карикатуриста Бориса Јефимова)

ТРАГОВИ И ЉУДИ

— Господине пуковниче, моја чета је нашла на трагове партизана.
— То је врло добро! Колосално! Честитам!

— Да, ми смо нашли на трагове партизана, а партизани су нашли на нас и сад од моје чете није остало ни трага.

(Из збирке „Досаднаја опечатка“, 1944. Издање журнала „Красноармејац“)

Одговори на питања из прошлог броја

1. У операцијама против Немачке, америчка ваздухопловна команда употребљава летеће тврђаве и Либераторе. Оба тила су тешки бомбардери са 4 мотора и посадом од седам до десет људи. Тврђава носи 4 тоне бомби и има брзину око 350 км. на сат. Либератор може да понесе око 6 тona бомби, али је нешто спорији од тврђаве.

2. До сад најбољи авиони за обрушавање су совјетски Шторбови. Поред обрушавања са вршњачки су за нападе на непријатеља у ниском лету, као и за ваздушне брбе.

3. Прва ловачка ескадрила НОВЈ има енглеске апарате типа „Спитфајер“. Авион је изоружан са два топа и четири митраљеза, брзина му је око 600 км. Употребљава се и као ловач-бомбардер.

4. Данас се утврђује положај непријатељских авиона помоћи „радиолокација“. На противавионским одбранбеним положајима поставља се мрежа радиолокацијских станица, које помоћу радио-телефона установе правца непријатељских авиона.

ЋИРА, МИРА И МАНГУП ЂОКА

Цртежи Иве Кушанића

Гледај само тог мангупа —,
Вели Мири Ћира,
— Што цигаром крњи углед
Наших пионира.

— Чуј, бре, послушај ме
И цигару баци,
Иначе ћеш да измериш
Снагу мојој шаци!

— Стани, Ћира, јако грешиш,
Од срибе ћу пући,
Јер пионир не сме пуши,
Ал не сме ни тући.

— Пионирској твојој чети,
Ти пушачу клети,
У твом кварту ја ћу данас
Критику изнети!

Расплако се мангуп Ђока
Над мангупством својим:
— Ја, другови, нећу пушит,
Критике се бојим!!!